

Rebecca, Oudje, Beckje,

Vandaag nemen we afscheid van je. Veel van de mensen hier kennen je van de LAATSTE 20 jaar. Mijn herinneringen gaan terug naar de 20 jaar daarvóór.

De jaren van onze jeugd, met jou als “mijn grote zus”, ONZE grote zus, je was tenslotte 11 jaar ouder dan ik en de oudste van ons vijf...

Je jeugd die je doorbracht in Venezuela, in Hoek van Holland en later in Assen. Vooral uit De Hoek en uit de tijd in Assen speelden de afgelopen week herinneringen door mijn hoofd. Herinneringen nu gevat in een verhaal, terwijl juist JIJ altijd degene was van de “stukjes”...

Je hebt me als “grote zus” en “halve moeder” bijna alles geleerd: zwemmen, lezen, schrijven, en dan nét even eerder dan de juf op school, zodat ik steeds het zekere gevoel had van “oh, dat kan ik al”, en da’s heel prettig voor een kind! Je leerde me te werken met “ezelsbruggetjes”, het onthouden van de duitse naamvallen met behulp van een kinderliedje. Misschien herkenbaar voor Thomas en David ?

We deelden een kamer, zonder problemen, en je was er gewoon altijd... Aan je tekentafel met Cornelis Vreeswijk op cassette: Veronica Veronica, waar is je blauwe hoed...

Met de anderen had je nog wel eens ruzie; je kon behoorlijk hard zijn en wist wat je wel en niet wilde!

Onze herinneringen gaan terug naar de vakanties in Oostenrijk, met een quiz voor de heenreis in zo’n groot schrift met een harde kaft.

Je was de grote initiator van de succesvolle verkleedpartijen voor Koninginnedag in Hoek van Holland: je maakte van mij een Pippi Langkous, of een Beethoven, of een octopus en Ko en Eibert-Jan turnde je om tot de fluitertjes. Altijd succes, we hebben veel prijzen gewonnen!

In 1978 ontstond je “stamboom”-gekte, toen je de stambomen van de Schoonbeken en de Bechten ging uitzoeken voor het 25-jarig huwelijksjubileum van papa en mama. Iets waar je tot het laatst zeer actief mee bezig bent geweest. Je hebt veel mensen in je enthousiasme meegesleept.

Alles wat je deed of verzon kwam voort uit een zeer creatieve geest. Je deed JOUW ding op JOUW manier in JOUW tempo, en je was daarin een uniek mens!

Naast het creatieve wil ik jouw doorzettingsvermogen benadrukken.

Je was vast van plan naar de Kunstacademie te gaan en liet je niet van de wijs brengen door toelatingsexamens of een tegenwerkende vader. Je verdiende zelf je schoolgeld met je baan bij het Medaillehuis en werd een succesvolle student op Minerva. Tijdens je opleiding had je al verschillende opdrachten, waar je in commercieel opzicht niet zo goed mee kon omgaan. Dat is later eigenlijk niet veranderd. Het werk vond je leuk, alles daaromheen was maar lastig.

Dit doorzettingsvermogen liet je ook de laatste 20 jaar van je leven zien. Hoe je geleden hebt weten weinig mensen want je klaagde nooit. Je was in je grote bescheidenheid altijd bang anderen daarmee lastig te vallen. Steeds weer probeerde je positief naar de dingen te kijken en in relativeren was je een ster.

Afgelopen maandag zag ik bij je thuis de sporen van je verzamelwoede, waar ook Fred trouwens last van heeft. Verzin het maar, potloden, plastic zakken, oude kookboeken, en overal door het huis je zelfgemaakte foto's, schilderijen of andere kunst.

Zoveel herinneringen, teveel om hier te noemen en voor ons allemaal verschillend. Veel herinneringen zijn gelukkig gevat in foto's, films, video's en natuurlijk in onze gedachten.

Met foto's die je vroeger hebt gemaakt, win je nu prijzen! Als je er 10 gewonnen had, zou je ze tentoonstellen op een website. Je bent maar tot 9 gekomen.

Je studie sloot je af met "Zand erover".
Vandaag zand erover ? Ja, letterlijk misschien, maar figuurlijk... ?
Van ze leven niet!

Lieve Becka, we gaan je missen.